

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 74 Πέμπτη 19ῆ Ἰουνίου 2025</p> <p style="text-align: center;">Ἰλαρίωνος ὁσ. τοῦ νέου Γελασίου μάρτυρος</p> <p style="text-align: center;">(6ῆ Ἰουνίου π. ἡμ.)</p>
---	--	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Β΄ Ματθαίου

Ματθαίου κεφ. δ΄18-23

Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς ἐν ὅλη τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Μετάφραση

Καθὼς ὁ Ἰησοῦς περιπατοῦσε στὴν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφία, τὸν Σίμωνα, πού τὸν ἔλεγαν καὶ Πέτρο, καὶ τὸν ἀδελφὸ του τὸν Ἀνδρέα, νὰ ρίχνουν τὰ δίχτυα στὴ λίμνη, γιὰτὶ ἦταν ψαράδες. «Ἀκολουθήστε με», τοὺς λέει «καὶ θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Κι αὐτοὶ ἀμέσως ἄφησαν τὰ δίχτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Προχωρώντας πιὸ πέρα ἀπὸ κεῖ, εἶδε δύο ἄλλους ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβο, γιὸ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφὸ του τὸν Ἰωάννη. Βρίσκονταν στὸ ψαροκάϊκο μαζὶ μὲ τὸν πατέρα τους τὸν Ζεβεδαῖο καὶ τακτοποιοῦσαν τὰ δίχτυα τους. Τοὺς κάλεσε κι αὐτοὶ ἄφησαν ἀμέσως τὸ καΐκι καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλη τὴν Γαλιλαία. Δίδασκε στὶς συναγωγές τους, κήρυττε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ γιάτρευε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε ἀδυναμία.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ῥωμαίους Παύλου ἐπιστολὴ κεφ. β' 10-16

Ἀδελφοί, δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωπολημψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη, τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων· ἐν ἧ ἡμέρᾳ κρίνει ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, δόξα, τιμὴ καὶ εἰρήνη προσμένουν ὅποιον κάνει τὸ καλό, πρῶτα τὸν Ἰουδαῖο ἀλλὰ καὶ τὸν ἔθνικὸ· γιατί ὁ Θεὸς δὲν κάνει διακρίσεις. Ἔτσι, λοιπόν, ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς νὰ ξέρουν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ θὰ καταδικαστοῦν ὄχι μὲ κριτήριον τὸ νόμο. Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅσοι ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τὸ νόμο θὰ δικαστοῦν μὲ κριτήριον τὸ νόμο. Γιατί στὸ θεϊκὸ δικαστήριον δὲ δικαιώνονται ὅσοι ἄκουσαν ἀπλῶς τὸ νόμο ἀλλὰ μόνο ὅσοι τήρησαν τὸ νόμο. Ὅσο γιὰ τὰ ἄλλα ἔθνη, ποὺ δὲ γνωρίζουν τὸ νόμο, πολλές φορές κάνουν ἀπὸ μόνοι τους αὐτὸ ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. Αὐτὸ δείχνει πῶς, ἂν καὶ δὲν τοῦς δόθηκε ὁ νόμος, μέσα τους ὑπάρχει ὁ νόμος. Ἡ διαγωγή τους φανερώνει πῶς οἱ ἐντολὲς τοῦ νόμου εἶναι γραμμένες στὶς καρδιές τους· καὶ σ' αὐτὸ συμφωνεῖ καὶ ἡ συνείδησή τους, ποὺ ἡ φωνὴ τῆς τοῦς τύπτει ἢ τοῦς ἐπαινεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴ διαγωγή τους. Ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ Θεὸς θὰ κρίνει διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὶς κρυφές σκέψεις τῶν ἀνθρώπων, ὅπως λέει τὸ εὐαγγέλιό μου.

Σχολιασμός

Δεύτερη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη ὅλων τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων. Τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπὸ τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ δ' κεφάλαιο. Σὲ αὐτὴ, περιγράφεται ἡ κλήση τῶν τεσσάρων πρώτων μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, Ἀνδρέα, Ἰωάννη καὶ Ἰακώβου.

Ὁ Κύριός μας, μετὰ τὴ βάπτισή Του, ἔμεινε στὴν περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας. Ἐκεῖ συνάντησε πρώτη φορὰ τὸν Ἀπόστολο Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος ἦταν μαθητὴς τοῦ Προδρόμου. Ὁ ἴδιος ὁ Τίμιος Πρόδρομος, φανέρωσε στὸν Ἀνδρέα, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας, ὥστε νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Ὁ Ἀνδρέας, λοιπόν, πῆρε

τὸν ἀδελφὸ τοῦ Σίμωνα γιὰ νὰ γνωρίσουν τὸν Ἰησοῦ, ὅπως περιγράφεται στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. Μάλιστα ἔμειναν καὶ συνομίλησαν μαζί Του, πρὶν ὁ Κύριος φύγει ἀπὸ τὴν Ἰουδαία.

Μετὰ τὴν σύλληψη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὁ Ἰησοῦς ἐπιστρέφει στὴν περιοχή τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐκεῖ συναντᾷ καὶ πάλι τοὺς δύο ἀδερφούς, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἐκεῖ καὶ ψάρευαν. Τώρα ὁμοῦς τοὺς καλεῖ νὰ γίνουν μαθητὲς Του καὶ οἱ δύο ἀδερφοί, ἀφήνουν τὰ πάντα γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Ἰωάννης μὲ τὸν Ἰάκωβο, οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι, ἀμέσως μόλις τοὺς κάλεσε ὁ Κύριος, ἄφησαν τὰ δίχτυα τους, ἄφησαν τὸν πατέρα τους καὶ πῆγαν κοντὰ Του.

«Ἐλᾶτε, ἀκολουθήστε με καὶ θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Αὐτὴ ἡ φράση ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐγκαταλείψουν, οἱ μαθητὲς, τὰ πάντα καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Κύριο. Μπορεῖ νὰ μᾶς φαίνεται περίεργο, τὸ πῶς γίνεται, λίγα λόγια νὰ εἶναι ἀρκετὰ γιὰ κάποιον, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψει οἰκογένεια, συγγενεῖς, φίλους, περιουσία. Πῶς γίνεται μιὰ μικρὴ φράση νὰ φέρει τέτοιο σεισμὸ μέσα στὸν ἄνθρωπο;

Ὁ Κύριος, ὅπως μπορεῖ νὰ βλέπει στὴν καρδιὰ μας, μπορεῖ νὰ μιλήσει καὶ σὲ αὐτὴ. Κι ἐπειδὴ ἀκριβῶς μπορεῖ νὰ μιλήσει στὴν καρδιὰ μας, ἡ φωνὴ αὐτὴ γεμίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐλκύει πρὸς Αὐτόν, μὲ μία δύναμη ἀκατανίκητη. Αὐτὴ τὴ δύναμη ἔνιωσαν οἱ Ἀπόστολοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἀφιερώνουν τὴ ζωὴ τους στὸ Θεό. Μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει ἐντύπωση, πῶς γίνεται οἱ μοναχοί, νὰ ἀφήνουν τὸν κόσμον καὶ νὰ «κλείνονται» σὲ κάποιο μοναστήρι. Εἶναι ὁμοῦς αὐτὴ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ πὸ σήμερα ὀνομάζουμε καὶ ὡς «κλίση», πὸ καθοδηγεῖ τὰ βήματά τους. Ἴσως γι' αὐτὸ τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, διαβάζεται αὐτὴ τὴν Κυριακὴ, πὸ τιμοῦμε τοὺς Ἁγίους Ἀγιορεῖτες Πατέρες, καθὼς κι αὐτοὶ ὡς συνεχιστὲς τῶν Ἀποστόλων, ἄκουσαν τὴν φωνὴ τοῦ Κυρίου.

Ποιοὶ ἦταν ὁμοῦς οἱ ἀπόστολοι αὐτοὶ καὶ γιὰ τὸν τοῦ ἐπέλεξε ὁ Κύριος; Γιατὶ διάλεξε τοὺς πρώτους τοῦ μαθητὲς νὰ εἶναι τέσσερις ἀπλοὶ ψαράδες; Τὸ λογικὸ θὰ ἦταν νὰ ἐπιλέξει κάποιους πὸ θὰ ἔκαναν τὸ ἔργο τῆς διάδοσης τοῦ Εὐαγγελίου εὐκολότερο. Ἄν ἐπέλεγε τοὺς σοφοὺς νομοδιδάσκαλους τοῦ

Ἰσραήλ, θὰ διέδιδαν εὐκολότερα τὸ μήνυμα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Θὰ μπορούσε ἐπίσης νὰ διαλέξει κάποιους πλούσιους, πὺ μὲ τὰ χρήματά τους, θὰ ἐξαγόραζαν ὅτι προβλήματα προέκυπταν στὴν πορεία. Θὰ μπορούσε νὰ ἐπιλέξει κάποιους ἀπὸ τοὺς βασιλιάδες τῆς ἐποχῆς. Μὲ τὴ δύναμή τους θὰ μετέδιδαν τὸ Εὐαγγέλιο, ἐν μίᾳ νυκτί.

Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ἐπιλέγει μὲ τὴ λογική, ὅπως θὰ ἐπιλέγαμε ἐμεῖς. Ὁ καρδιογνώστης Ἰησοῦς, εἶδε τὴν προαίρεση τῶν τεσσάρων μελλοντικῶν ἀποστόλων, εἶδε τὴν καθαρὴ τους καρδιά καὶ μέσα στὴν ἄπειρη σοφία του, ἔκρινε ὅτι αὐτοὶ εἶναι καλύτερο νὰ γίνουν οἱ μαθητὲς Του. Γιατὶ ἂν ἡ καρδιά τους δὲν ἦταν καθαρὴ, δὲν θὰ μπορούσαν νὰ ἀφήσουν τὰ πάντα καὶ νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Χριστό. Ἄς θυμηθοῦμε τὸν πλούσιο νέο πὺ πλησίασε τὸ Χριστό. Κι ἐκεῖνος ἦταν ἓνας εὐσεβὴς Ἰουδαῖος καὶ τηροῦσε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ Ἰησοῦς τοῦ ζήτησε νὰ ἀφήσει τὰ πάντα καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσει, δίστασε. Ἡ καρδιά του δὲν ἦταν καθαρὴ ὅπως τῶν ἀποστόλων, γιατί εἶχε κάτι τὸ ὁποῖο τὸ ἔβαλε πάνω ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δικὴ μας καρδιά τώρα σὲ τί κατάσταση βρίσκεται; Εἶναι καθαρὴ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου μας; Γιατὶ ὁ Κύριος μᾶς μιλάει καὶ μᾶς καλεῖ κοντὰ Του. Ποιανοῦ φωνὴ ἄλλωστε πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἡ συνείδηση; Ποιανοῦ τὸ θέλημα μᾶς καλεῖ, ἡ συνείδηση, νὰ κάνουμε; Σὲ ποιὸν προσπαθεῖ, πάντα, νὰ μᾶς κρατήσει κοντὰ; Ποιανοῦ ἂν ὄχι τοῦ Θεοῦ;

Τὸ πρόβλημα εἶναι ὅτι ἔχουμε συνηθίσει νὰ τὴν ἀγνοοῦμε. Ἐχουμε πέσει τόσο βαθιὰ μέσα στὴν ἁμαρτία, πὺ ἡ συνείδησή μας μὲ τὸ ζόρι ἀκούγεται. Πῶς λοιπὸν περιμένουμε νὰ μᾶς φανερώσει ὁ Θεὸς τὸ θέλημά του, ἂν δὲν τὸν ἀφήνουμε νὰ μᾶς μιλήσει; Πῶς θὰ μᾶς καλέσει κοντὰ Του, ὅταν τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς μας εἶναι βουλωμένα; Ἄς ξεκινήσουμε λοιπὸν σιγά-σιγά, νὰ ἀκοῦμε τὴ συνείδησή μας, ὅποτε προσπαθεῖ νὰ μᾶς ἀποτρέψει ἀπὸ τὸ κακό. Ἡ ἀκόμα κι ἂν πέσουμε, τότε πὺ ἡ συνείδηση μᾶς ἐλέγχει, τότε ἄς ἀναζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς μᾶς ἀγαπάει, περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἐμεῖς, καὶ θὰ μᾶς ἐλεήσει, ἀρκεῖ νὰ τὸ ζητήσουμε μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας.

Εϋχομαι ὁ Κύριος νὰ συνεχίσει νὰ μιλάει στὶς καρδιές μας, ὅπως μίλησε στῶν Ἀποστόλων. Νὰ μᾶς μιλάει ὥστε νὰ κάνουμε τὸ θέλημά Του. Νὰ μᾶς μιλάει γιὰ νὰ μᾶς διαφυλάττει ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὴν ἁμαρτία. Νὰ μᾶς μιλάει γιατί ὅσο ἀκοῦμε τὴ φωνὴ του σὲ αὐτὴν τὴν ζωὴ, μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ τὴν ἀκούσουμε καὶ στὴν ἐπόμενη. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Νὰ παρακινούμε τὰ παιδιά νὰ ἀγωνίζονται καὶ νὰ κοπιάζουν

Νὰ μὴ γινόμαστε μικρόψυχοι, νὰ μὴ δειλιάζουμε γιὰ τὰ παιδιά μας, οὔτε νὰ φοβόμαστε μήπως κοπιᾶσουν, ἀλλὰ νὰ εὐφραινόμαστε, γιατί, κοπιᾶζοντας, θὰ δοξαστοῦν.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, Ἀσκητικὴ προδιατύπωσης, 3, ΜΓ 31,625.

Ἡ ἀγωγή νὰ ἀσκεῖται μὲ ταπεινὴ ἀγάπη

Ὁ Προϊστάμενος, ὁ ἡγούμενος, νὰ μὴν ὑπερηφανεύεται γιὰ τὸ ἀξίωμα του, γιὰ νὰ μὴ χάσει κι αὐτὸς τὸν μακαρισμὸ τῆς ταπεινοφροσύνης ἢ γιὰ νὰ μὴν φουσκώσει ἀπὸ ἐγωισμὸ καὶ καταδικαστεῖ καὶ αὐτός, ὅπως ὁ διάβολος, ἀλλὰ ἄς ἔχει τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ ἐπιμέλεια τῶν πολλῶν εἶναι ὑπηρεσία. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος ποὺ ὑπηρετεῖ πολλοὺς τραυματισμένους καὶ καθαρίζει τὸ πύον τοῦ κάθε τραύματος χωριστὰ καὶ χρησιμοποιοῖ τὰ φάρμακα, τὰ βοηθητικὰ μέσα, ἀνάλογα μὲ τὴ φύση τοῦ τραύματος, δὲν θεωρεῖ τὴν ὑπηρεσία του ὡς ἀφορμὴ ἀλαζονείας, ἀλλὰ περισσότερο ταπεινώσεως, ἀγωνίας καὶ ἀγῶνα, ἔτσι καὶ πολὺ περισσότερο ὀφείλει νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἀγωνιᾷ ἐκεῖνος ποὺ ἀνέλαβε νὰ θεραπεύσει τὶς ἀδυναμίες τῆς

ἀδελφότητος, ἐπειδὴ εἶναι ὑπηρέτης ὄλων καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ δώσει λόγο στὸ Θεὸ γιὰ ὄλους. Γιατὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ κατορθώσει νὰ πραγματοποιήσει τὸ σκοπὸ πὺ ἔθεσε, σύμφωνα μὲ ὅσα καὶ ὁ Κύριος εἶπε : ὄΟποῖος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θὰ γίνῃ τελευταῖος ἀπὸ ὄλους καὶ ὑπηρέτης σὲ ὄλουςᾀ.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, ὄΟροι κατὰ πλάτος, ἐρωτ. Α΄, MG 31,992-993.

ὄΟ ταπεινὸς πνευματικὸς ὄδηγὸς γίνῃται ἀποδεκτὸς

ἄΑν πρῶτα δείξεις ἐσὺ ὄ πνευματικὸς ὄδηγὸς ἢ ὄ παιδαγωγὸς ταπεινοφροσύνη, τότε θὰ γίνῃς ἀποδεκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνον πὺ ἔχει ἀνάγκη πνευματικῆς θεραπείας.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, ὄἘπιστ. 2, Γρηγορίῳ ἐταίρω, MG 32, 232Α.

Νὰ συνδυάζουμε τὸ αὐστηρὸ μὲ τὸ γλυκὸ

Οἱ σοφοὶ καὶ ἔμπειροὶ γιανοί, ὄταν θέλουν νὰ δώσουν τὰ πολὺ πικρὰ φάρμακα σὲ δύστροπους ἀρρώστους, πολλὲς φορὲς ἀλείφουν τὸ ποτήρι ὄλόγουρα μὲ μέλι.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, ὄἘἰς Α΄ Ψαλμὸν, I, MG 29, 212.

Οἱ γονεῖς ν' ἀνατρέφουν τὰ παιδιὰ τους χριστιανικὰ καὶ μὲ πραότητα

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀνατρέφουν τὰ παιδιὰ τους μὲ παιδαγωγία καὶ συμβουλή σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, μὲ μεγάλη πραότητα καὶ μεγαλοψυχία, καί, ὄσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτοῦς, νὰ μὴ δίνουν σὲ αὐτὰ καμιά ἀφορμὴ ὄργῆς καὶ λύπης.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, ὄἘθνικά, ΟΣΤ΄, MG 31, 857Β.

Ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς

Μὴν ἐπιζητεῖς νὰ ἀφήσεις παιδιὰ στὴ γῆ, ἀλλὰ νὰ τὰ ἀνεβάσεις στὸν οὐρανό.

Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μέγ. Βασιλείου, Ἀσκητικὴ προδιατύπωση, ΜΓ 31, 621.

Συναξάρι

Ὁ Ὅσιος Ἰλαρίων ὁ Νέος

Ὁ Ὅσιος Ἰλαρίων ὁ Νέος γεννήθηκε στὴν Καππαδοκία τὸ ἔτος 775 μ.Χ.. Γονεῖς του ἦταν ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος προμήθευε μὲ ἄρτο τὰ ἀνάκτορα, καὶ ἡ Θεοδοσία. Καὶ οἱ δυὸ τοὺς ἦταν ἄνθρωποι ἐνάρετοι καὶ εὐσεβεῖς καὶ γαλούχησαν τὸν Ἰλαρίωνα στὴν Ὁρθόδοξη πίστη.

Στὰ εἰκοσὶ του χρόνια ἐκάρη μοναχὸς στὴ μονὴ Ξηροκαμπίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐνῶ στὴ μονὴ τῶν Δαλμάτων ἔγινε μεγάλοςχημος. Ἀσκοῦσε τὸ διακόνημα τοῦ κηπουροῦ καὶ ὅλοι οἱ μοναχοὶ τὸν ἐκτιμοῦσαν καὶ τὸν ἀγαποῦσαν χάριν τῶν μεγάλων ἀρετῶν ποὺ κοσμοῦσαν τὴν ψυχὴ του.

Ὅταν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ἀπεβίωσε, ὁ Ἰλαρίων ἔφυγε κρυφὰ καὶ πῆγε στὴ μονὴ τῶν Καθαρῶν, ὅπου ἔγινε δεκτὸς μὲ μεγάλο σεβασμὸ ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς. Οἱ μοναχοὶ ὅμως τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων ἔμαθαν ποῦ βρίσκεται ὁ Ἰλαρίων καὶ παρακάλεσαν τὸν Πατριάρχη Νικηφόρο νὰ φροντίσει γιὰ τὴν ἐπιστροφή του. Μὲ αὐτοκρατορικὴ διαταγὴ ὁ Ἰλαρίων ἐπέστρεψε στὴ μονὴ τῶν Δαλμάτων ὡς ἡγούμενος.

Ὅταν στὸν αὐτοκρατορικὸ θρόνο ἀνέβηκε ὁ εἰκονομάχος Λέων ὁ Ε΄ ὁ Ἀρμένιος, ἡ μονὴ τοῦ Ὁσίου ἦταν ἀπὸ τίς πρῶτες ποὺ ἀντέδρασαν στὸν διωγμὸ κατὰ τῶν εἰκόνων, ποὺ κήρυξε ὁ αὐτοκράτορας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὁ Ὅσιος κλήθηκε στὰ ἀνάκτορα, ὥστε νὰ πεισθεῖ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὸν

εικονομάχο πατριάρχη Θεοδόσιο Α΄ τὸν Κασσίτερο, νὰ ἀρνηθεῖ καὶ νὰ καταστρέψει τὶς ἅγιες εἰκόνες. Ὁ Ἰλαρίων ὄχι μόνο ἔμεινε ἀμετακίνητος στὴν πίστη του, ἀλλὰ καὶ ἔλεγξε αὐστηρὰ τὸν αὐτοκράτορα, γιατί μετὴν ἀσεβῆ συμπεριφορά του ἔναντι τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ τὴν Ἐκκλησία ἀδικοῦσε, ἀλλὰ καὶ στὸ Κράτος ἐπέφερε ταραχή. Ὁ αὐτοκράτορας τότε διέταξε τὴ σύλληψη, φυλάκιση καὶ ἐξορία τοῦ Ὄσιου, ἀρχικὰ στὴ μονὴ τοῦ Φονέως καὶ κατόπιν στὴ μονὴ τοῦ Κυκλοβίου, ὅπου ἔμεινε γιὰ δύο ἔτη. Ἐπειδὴ ὅμως ἔμενε σταθερὸς στὴν Ὀρθόδοξη πίστη, τὸν μετέφεραν στὴ φυλακὴ τῶν Νουμέρων, ὅπου βασανίστηκε μετὰ διάφορους τρόπους, ἐνῶ στὴ συνέχεια ἐξορίσθηκε στὸ φρούριο τῶν Ποτιόλων.

Ὅταν αὐτοκράτορας ἀνέλαβε ὁ Μιχαὴλ Β΄ ὁ Τραυλός, ὁ Ἰλαρίων ἐλευθερώθηκε καὶ φιλοξενήθηκε γιὰ ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ κάποια εὐσεβῆ γυναῖκα, μέχρι ποὺ στὸν θρόνο ἀνέβηκε ὁ εἰκονομάχος Θεόφιλος, ὅποτε ὁ Ὅσιος συνελήφθη καὶ πάλι, ὑπέστη πολλὰ μαρτύρια καὶ ἐξορίσθηκε στὴ νῆσο Ἀφουσία.

Μόνο μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Θεόφιλου ἐπέστρεψε ἡ ἡρεμία στὴν Ἐκκλησία, μετὴν ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων ἀπὸ τὴ σύζυγό του Θεοδώρα, ἡ ὁποία ἀνακάλεσε ἀπὸ τὴν ἐξορία ὅλους ὅσους μάχονταν ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Ἔτσι, ὁ Ὅσιος Ἰλαρίων ἐπέστρεψε στὴ μονὴ του καὶ μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια ἡγουμενίας κοιμήθηκε τὸ 845 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν λόγων τοῦ Κυρίου τὴν χάριν γεωργήσας, ἦνθησας καθάπερ ἔλαια, παμμάκαρ Ἰλαρίων, ἐλαίῳ τῶν θείων ἀρετῶν, καὶ τῆς ὁμολογίας σου σοφέ, ἰλαρύνων τᾶς καρδίας καὶ τᾶς ψυχᾶς, τῶν πίστει σοὶ ἐκβοώντων δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα.

Δρώμενα

Πανήγυρις Ἱερῶν Ναῶν Ἁγίων Πάντων 2025

Μὲ λαμπρότητα καὶ τὴν πρέπουσα ἐκκλησιαστικὴ τάξη ἐορτάσθηκε καὶ ἐφέτος ἡ πανήγυρη τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἁγίων Πάντων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, 14 Ἰουνίου 2025, ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Γρηγόριος, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Μητροπόλεως, χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Πάντων Κατερίνης. Στὴν ὁμιλία τοῦ πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, τόνισε ὅτι οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀποτελοῦν τὴ φυσικὴ συνέχεια τῆς ἐμπειρίας τῆς Πεντηκοστῆς καὶ γι' αὐτὸ καθιερώθηκε ἡ ἐορτὴ τους τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστή, ὑπογραμμίζοντας τὴν ἀνάγκη οἱ πιστοὶ νὰ καλλιεργοῦν τὴν προσωπικὴ πνευματικὴ ζωὴ, ἡ ὁποία γεννᾷ τὸ βίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ζωῆς. Παράλληλα, προέτρεψε ὅλους νὰ εἶναι ἰδιαίτερα προσεκτικοὶ ἔναντι τῶν ἐξωτερικῶν πνευματικῶν σχημάτων ποὺ συχνὰ ὀδηγοῦν σὲ πλάνη καὶ ἐξαπάτηση.

Τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, 15 Ἰουνίου 2025, ὁ Παναγιώτατος προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Πάντων Πτολεμαΐδας. Στὸ κήρυγμά του ἐπεσήμανε ὅτι οἱ Ἅγιοι Πάντες εἶναι τὰ αὐθεντικὰ πρότυπα Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ λατρείας καὶ συνιστοῦν τὸ «πνευματικὸ ἀλφαβητάρι» κάθε συνειδητοῦ χριστιανοῦ. Τόνισε ὅτι ὁ σύγχρονος πιστὸς οἰκοδομεῖται καὶ ἀνανεώνεται πνευματικὰ διὰ τῆς μιμήσεως τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ τῶν φωτεινῶν παραδειγμάτων τους, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ λειτουργοῦν ὡς ἀσφαλεῖς καὶ ἀπλανεῖς ὁδοδείκτες στὴν πνευματικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος, πανηγύρισε καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Πάντων ποὺ συστεγάζεται στὴ Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων τῆς Μητροπόλεως «ὁ Καλὸς Σαμαρεΐτης» στὴν Περαιὰ Θεσσαλονίκης, ὅπου λειτούργησε ὁ π. Γρηγόριος Πρυνιάς.

Μετὰ τὴν ἀπόλυση τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, προσφέρθηκαν σὲ ὅλους πλούσια κεράσματα καὶ παρατέθηκε εὐλογημένη τράπεζα

πρὸς τιμὴν τῆς ἑορτῆς, μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου γιὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων στὴν Πτολεμαΐδα.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικὸς: 250615

Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ «Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητῆς».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱεπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

